

vel til gunst som til ugunst for skatteyderen på samme måde som efter de eksisterende regler for klagebehandling vedrørende det pågældende skattespørgsmål.

Det fremgår af *stk. 1*, at den bindende virkning kun gælder for spørgeren og dermed ikke for andre skatteydere med lignende forhold. Dvs. at svaret ingen retskildemæssig værdi har – andre skatteydere kan ikke støtte ret på det. Ved kommunernes afgivelse af et bindende lignings svar bør det fremhæves i svaret, at dette kun er bindende for spørgeren og ikke for andre end denne.

Videre fremgår det, at svaret kun binder skattemyndighederne vedrørende det beskrevne forhold. Det er derfor vigtigt, at svaret er skriftligt og udformes præcist med henvisning til spørgerens spørgsmål og beskrivelse af de faktiske forhold, således at der efterfølgende undgås tvivl om spørgsmålet eller rækkevidden af svaret.

Det foreslås, at et bindende lignings svar binder skattemyndighederne i 5 indkomstår. Dette er begrundet i hensynet til at begrænse skadevirkningerne af et eventuelt fejlagtigt svar. Begrænsning skal ses i sammenhæng med, at svaret afgives med bindende virkning på et fremrykket tidspunkt af en underordnet skattemyndighed, og at svaret ikke kan ændres af tilsynet. Begrænsningen er således en konsekvens af, at svaret er ubetinget bindende for skattemyndighederne – når der bortses fra de administrative klagemyndigheder - og således ikke efterfølgende kan ændres til ugunst for skatteyderen, uanset at svaret måtte være forkert.

Den kommunale skattemyndighed kan efter en konkret vurdering begrænse den bindende virkning til en kortere periode end 5 indkomstår. Herved bliver det inden for den 5-årige ramme muligt for den kommunale skattemyndighed individuelt at fastlægge, hvor længe der er behov for, at det bindende lignings svar skal gælde.

I *stk. 2* foreslås det, at besvarelsen af anmodninger om bindende lignings svar om salgssum og fordelingen heraf på aktiver efter afskrivningslovens § 45 eller ejendomsavancebeskatningslovens § 4 foregår efter en lignende procedure, som anvendes i forbindelse med ligningen.

Efter afskrivningslovens § 45, stk. 3, er køber og sælgers fordeling af den kontantomregnede salgssum på aktiver i en købsaftale undergivet de skatteansættende myndigheders prøvelse. Fremgangsmåden for denne prøvelse er fastsat i afskrivningslovens § 45, stk. 4-6. Er den skatteansættende myndighed ikke den samme for sælger og køber, træffer den skatteansæt-

tende myndighed for sælger afgørelse om den samlede salgssum og fordelingen heraf efter høring af den eller de skatteansættende myndigheder for aftalens øvrige parter. Denne afgørelse er direkte bindende for såvel sælger som køber og kan påklages af såvel køber som sælger. Endelig skal der ved enhver ændring af sælgers salgssum henholdsvis købers anskaffelsessum ske en tilsvarende regulering af købers anskaffelsessum henholdsvis sælgers salgssum. Tilsvarende fremgangsmåde gælder, for så vidt angår opgørelse af afståelsessummen efter ejendomsavancebeskatningsloven.

Det foreslås, at besvarelser af anmodninger om bindende lignings svar vedrørende opgørelsen af afståelsessum og fordelingen heraf efter afskrivningslovens § 45 eller ejendomsavancebeskatningslovens § 4 af hensyn til en symmetrisk beskatning af køber og sælger skal være direkte bindende for samtlige parter i købsaftalen. Disse spørgsmål kan derfor kun besvares, såfremt samtlige parter i købsaftalen anmoder om bindende lignings svar.

Det er en forudsætning, at samtlige parter i købsaftalen er omfattet af kredsen af skatteydere, der kan anmode om bindende lignings svar efter den foreslåede § 20 E.

Svarende til, hvad der gælder ved ligningen, foreslås det, at anmodningen skal behandles af den kommunale skattemyndighed for sælger, når sælger og køber ikke lignes af den samme kommunale skattemyndighed. Er der mere end én sælger, og har disse ikke samme kommunale skattemyndighed, eller er sælger ikke skattepligtig her til landet, bestemmer skatteministeren, hvilken skatteansættende myndighed, der behandler anmodningen. Sælgers kommunale skattemyndighed kan ikke træffe afgørelse uden forudgående høring af de kommunale skattemyndigheder for de øvrige parter i købsaftalen.

For at undgå, at et klageforløb kan medføre asymmetrisk skattemæssig behandling af sælger og køber, foreslås det at samordne klagebehandlingen således, at en klage over det bindende lignings svar påklages til skatteankenævnet for den kommunale skattemyndighed, som har behandlet anmodningen om bindende lignings svar. Skatteankenævnets kendelse har direkte bindende virkning for samtlige parter i købsaftalen. Alle parter i købsaftalen bliver herved inddraget i klagesagen, uanset om de ønsker at klage over svaret eller ej. Samtlige parter i købsaftalen får herved partsstatus i klagesagen. Tilsvarende er foreslået ved klage til Landsskatteretten.

Såfremt en af parterne i købsaftalen ikke lægger det bindende lignings svar til grund ved selvangivelsen, er